

Europos ombudsmeno specialioji ataskaita Europos Parlamentui remiantis rekomendacijos Europos Komisijai projektu dėl skundo 289/2005/(WP)GG

Specialioji ataskaita

Byla 289/2005/(WP)GG - **Atidaryta** 22/02/2005 - **Rekomendacijos** 27/07/2005 - **Specialioji ataskaita** 22/02/2005 - **Sprendimas** 01/06/2006

(Parengta pagal Europos ombudsmeno statuto 3 straipsnio 7 dalį [1])

Ižanga

Ombudsmenas mano, kad aptariamoje byloje keliamas svarbus principo klausimas – ar Komisija turi teisę neribotai vilkinti skundų nagrinėjimą dėl tariamai valstybės narės padaryto Bendrijos teisės pažeidimo, remdamasi tuo, kad jai nepavyksta pasiekti politinio susitarimo dėl tolesnių veiksmų. Ombudsmenas mano, kad nors Komisija, vykdydama pažeidimo nagrinėjimo procedūrą, gali veikti savo nuožiūra, skundą dėl pažeidimo ji privalo išnagrinėti per tinkamą laikotarpį. Šioje byloje Komisija iš esmės tenurodė, kad (i) ji skundą laiko „politiškai itin opiu ir prieštaringu“, kad (ii), norint priimti sprendimą pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūrą, reikia Komisijos narių kolegijos paramos ir kad ligi šiol Komisijai nepavyko priimti tokio sprendimo. Ombudsmeno nuomone, šie argumentai neatleidžia Komisijos nuo pareigos tinkamai nagrinėti tokius skundus. Todėl ombudsmenas mano, kad šis klausimas turėtų būti perduotas svarstyti Europos Parlamentui.

Skundas

Skundo pareiškėjas Žemutinėje Saksonijoje (Vokietija) teikdavo sporto lažybų paslaugas. Savo skunde ombudsmenui, kurį jo advokatas pateikė 2005 m. sausio mėn., skundo pareiškėjas pranešė, kad Vokietijos valdžios institucijos nurodė nebeteikti sporto lažybų paslaugų ir dėl to jis buvo priverstas uždaryti įmonę. Skundo pareiškėjo nuomone, Vokietijos valdžios institucijos savo veiksmais pažeidė ES teisę apskritai ir ypač laisvę teikti paslaugas.

Pasak skundo pareiškėjo, 2004 m. vasario 20 d. jo advokatas Europos Komisijos atstovybei Berlyne pateikė skundą dėl pažeidimo prieš Vokietiją ir Vokietijos valdžios institucijas. Vėliau, pasak skundo pareiškėjo, atsakyme į paklausimą jam buvo pranešta, kad skundas

neišnagrinėtas ir nenusiųstas į Briuselį. Po to skundo pareiškėjo advokatas skundą nusiuntė tiesiogiai Komisijai, kur jis užregistruotas su nuoroda 2004/4463.

2004 m. lapkričio 30 d. laiške skundo pareiškėjo advokatas pasiteiravo Komisijos apie tyrimą. Pasak skundo pareiškėjo, į šį laišką neatsakyta.

Skunde ombudsmenui pareiškėjas iš esmės teigia, kad Komisija nesugebėjo tinkamai išnagrinėti jo skundo dėl pažeidimo. Jis tvirtino, kad Komisija turėjo skubiai imtis veiksmų, nes jis, negalėdamas užsiimti verslu, patyrė nuostolių.

Tyrimas

Komisijos nuomonė

Komisija, išsakydama savo nuomonę, apibendrintai pateikė tokias pastabas:

Nuomonės išsiuntimo metu (2005 m. birželio mėn.) Komisija buvo gavusi septynis skundus prieš Vokietiją dėl azartinių lošimų paslaugų (2003/4350, 2003/5288, 2004/4054, 2004/4463, 2004/4899, 2004/4685 ir 2005/4017). Šie skundai buvo susiję su nacionaliniais azartinių lošimų paslaugų, komercinių pranešimų, susijusių su azartinių lošimų paslaugomis ir jų kūrimu, apribojimais.

Pirmasis sporto lažybų paslaugos teikėjo skundas užregistruotas 2003 m. balandžio mėn. Komisija nepriėmė sprendimo pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūrą, nes Europos Teisingumo Teismo sprendimas susijusioje byloje dėl Italijos laikytas pagrindiniu vertinant šį apribojimą. 2003 m. lapkričio 6 d. Teisingumo Teismo sprendime byloje C-243/01 (*Gambelli ir kt.*) [2] Komisijai pateiktos tokių skundų vertinimo gairės.

Atsižvelgdama į Teisingumo Teismo praktiką, Komisija įvertino kai kurių nacionalinių sporto lažybų paslaugų draudimų pagrįstumą ir proporcingumą. 2004 m. kovo 30 d. Danijai nusiųstas oficialus pranešimas byloje dėl sporto lažybų paslaugų.

Tačiau 2004 m. spalio 13 d. ir gruodžio 14 d. posėdžiuose Komisija nusprendė atidėti sprendimų pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūrą bylose, susijusiose su Vokietija (2003/4350), Italija (2003/4616) ir Nyderlandais (2002/5443), dėl apribojimų, panašių į tuos, kuriuos savo skunde dėl pažeidimo nurodo pareiškėjas, priėmimą. Šie skundai turėjo būti toliau nagrinėjami.

Pareiškėjo skundas dėl pažeidimo gautas 2004 m. balandžio 26 d. 2004 m. gegužės 27 d. laišku Komisija skundo pareiškėjo advokatui pranešė, kad skundas užregistruotas.

2004 m. lapkričio 30 d. faksograma skundo pareiškėjas paprašė Komisijos ir Vokietijos valdžios institucijų susirašinėjimo kopijos. Ligi tol Komisija dar nebuvo susisiekusi su Vokietijos valdžios

institucijomis dėl sporto lažybų paslaugų apskritai arba kurios nors konkrečios bylos.

Komisija dar aktyviai nagrinėjo konkrečius pareiškėjo skundo dėl pažeidimo aspektus. 2005 m. gegužės 30 d. ji nusiuntė laišką skundo pareiškėjo advokatui, kuriame išaiškino padėtį ir paprašė skundo pareiškėjo pateikti lažybų tarpininko veiklos leidimo kopiją.

Kalbant apie skundo pareiškėjo reikalavimą, kad Komisija imtųsi skubių veiksmų, reikia pažymėti, kad Komisija neturėjo teisės įsikišti ir nutraukti veiksmų arba neleisti vykdyti valstybės narės pradėto kriminalinių nusikaltimų tyrimo.

Komunikate Europos Parlamentui ir Europos ombudsmenui dėl santykių su skundo dėl Bendrijos teisės pažeidimų pareiškėju (COM (2002) 141 galutinis, OL C 244, 2002, p. 5) Komisija buvo nurodžiusi, kad paprastai ji siūlė skundus ištirti per ne ilgesnį nei vienerių metų laikotarpį nuo skundo užregistravimo dienos siekiant priimti sprendimą teikti oficialų pranešimą arba užbaigti bylą. Vis dėlto Komisija numatė galimybę nepaisyti šios taisyklės. Taip ypač gali būti tais atvejais, kai Komisija susiduria su tokiomis bylomis, kurias nagrinėjant gali būti sunku įvertinti atitinkamos nacionalinės priemonės pagrįstumą ir proporcingumą, pagrįstą viešosios tvarkos argumentais. Taip buvo ir šioje byloje. Tokiomis aplinkybėmis Komisija įsipareigojo „raštu informuoti skundo pareiškėją“. Šioje byloje tai padaryta 2005 m. gegužės 30 d. laišku.

Komisija pateikė savo 2005 m. gegužės 30 d. laiško kopiją. Šiame laiške Komisija nurodė, kad pareiškėjo skundas dėl pažeidimo buvo pateiktas 2004 m. balandžio 5 d. ir kad kitų skundo pareiškėjo arba jo advokato laiškų datas buvo 2004 m. birželio 15 d., 2004 m. lapkričio 30 d. ir 2005 m. balandžio 18 d. Komisija nurodė, kad ji intensyviai nagrinėja pareiškėjo skundą ir kitus skundus dėl sporto lažybų paslaugų Vokietijoje. Kalbant apie laiką, laiške nurodyta, „jog dėl procedūrinių terminų Komisijos tyrimams dėl Sutarties pažeidimų atlikti nereikėtų tikėtis, kad artimiausiu metu Komisija išdėstys savo poziciją“.

Skundo pareiškėjo pastabos

Savo pastabose skundo pareiškėjas tvirtino, kad Komisijos nuomonė klaidinga ir neišsami dėl datų, atsižvelgiant į tai, kad dar 2004 m. vasario 20 d. jis pateikė savo skundą Komisijos atstovybei Berlyne. Pasak skundo pareiškėjo, šis skundas nebuvo išnagrinėtas ir perduotas. Tik kalbėdamasis telefonu su atstovybe skundo pareiškėjo advokatas sužinojo, kad skundas tebebuvo Berlyne. Skundo pareiškėjo nuomone, taip sugaišta daug laiko. Be to, skundo pareiškėjas tvirtino, kad jis nesupranta, kokių veiksmų Komisija siūlo imtis toliau ir kada pagaliau ji paprašys Vokietijos pateikti savo nuomonę.

Skundo pareiškėjas pateikė dviejų laiškų kopijas, kurie Komisijai buvo adresuoti 2004 m. balandžio 5 d. ir 2005 m. liepos 4 d. 2004 m. balandžio 5 d. laiške Komisijai skundo pareiškėjo advokatas nurodė, kad dar 2004 m. vasario 20 d. jis adresavo skundą Komisijos atstovybei Berlyne.

Ombudsmeno rekomendacijos projektas

Rekomendacijos projektas

2005 m. liepos 27 d. ombudsmenas, vadovaudamasis Europos ombudsmeno statuto 3 straipsnio 6 dalimi, pateikė Komisijai tokį rekomendacijos projektą:

„Komisija turėtų kruopščiai ir pernelyg nedelsdama išnagrinėti pareiškėjo skundą dėl pažeidimo.“

Šis rekomendacijos projektas pagrįstas tokiais argumentais:

1. Įvadinė pastaba

1.1. Skunde ombudsmenui pareiškėjas tvirtino, kad dar 2004 m. vasario 20 d. advokatas nusiuntė jo skundą dėl pažeidimo Komisijos atstovybei Berlyne. Paskui, pasak skundo pareiškėjo, atsakyme į paklausimą jam buvo pranešta, kad skundas neišnagrinėtas ir nenusiųstas į Briuselį. Po to pareiškėjas 2004 m. balandžio 5 d. laišku skundą pateikė tiesiogiai Komisijai.

1.2. Savo nuomonėje Komisija nenagrinėjo pareiškėjo tvirtinimo, kad jo skundas dėl pažeidimo buvo pateiktas dar 2004 m. vasario 20 d., tačiau iš karto neišnagrinėtas.

1.3. Ombudsmenas pažymėjo, kad jam 2005 m. sausio mėn. pareiškėjo pateiktame skunde aiškiai nurodytas tariamas Komisijos nesugebėjimas tinkamai reaguoti į laišką, kurį skundo pareiškėjas tvirtino adresavęs Komisijos atstovybei. Tokiomis aplinkybėmis ombudsmenas nesuprato, kodėl Komisija šio klausimo neaptarė savo nuomonėje. Tačiau siekiant išsiaiškinti šį klausimą reikėjo atlikti tolesnius tyrimus. Dėl tokių tyrimų neišvengiamai ilgiau būtų uždelstas reikalo nagrinėjimas, kuris, pasak skundo pareiškėjo, buvo neatidėliotinas. Todėl, atsižvelgdamas į savo išvadas dėl kitų bylos aspektų (žr. 2 punktą), ombudsmenas manė, jog siekiant tęsti tyrimą geriausia buvo neįtraukti pirmiau minėto klausimo į šį tyrimą, kad jis galėtų kuo greičiau išnagrinėti reikalo esmę. Tačiau skundo pareiškėjas galėjo laisvai jam dar kartą pateikti minėtą klausimą atskiru skundu.

2. Tariamas nesugebėjimas tinkamai išnagrinėti skundo dėl pažeidimo

2.1. Skundo pareiškėjas tvirtino, kad Komisija nesugebėjo tinkamai išnagrinėti jo skundo dėl pažeidimo 2004/4463. Jis pabrėžė, kad 2004 m. lapkričio 30 d. nusiųstu laišku teiravosi apie tyrimą, tačiau atsakymo negavo.

2.2. Savo nuomonėje Komisija nurodė, kad nuomonės išsiuntimo metu (2005 m. birželio mėn.) ji

gavo septynis skundus prieš Vokietiją dėl azartinių lošimų paslaugų (2003/4350, 2003/5288, 2004/4054, 2004/4463, 2004/4899, 2004/4685 ir 2005/4017). Komisija paaiškino, kad pirmąjį skundą ji užregistravo 2003 m. balandžio mėn. ir kad ji nepriėmė sprendimo pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūrą, nes Europos Teisingumo Teismo sprendimas susijusioje byloje dėl Italijos laikytas pagrindiniu vertinant šį apribojimą. Komisijos teigimu, 2003 m. lapkričio 6 d. Teisingumo Teismo sprendime byloje C-243/01 (*Gambelli ir kt.*) jai pateiktos tokių skundų vertinimo gairės.

Komisija pridūrė, kad, atsižvelgdama į Teisingumo Teismo praktiką, ji įvertino kai kurių nacionalinių sporto lažybų paslaugų draudimų pagrįstumą ir proporcingumą ir kad 2004 m. kovo 30 d. Danijai nusiųstas oficialus pranešimas byloje dėl sporto lažybų paslaugų.

Tačiau 2004 m. spalio 13 d. ir gruodžio 14 d. posėdžiuose Komisija nusprendė atidėti sprendimų pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūrą bylose, susijusiose su Vokietija (2003/4350), Italija (2003/4616) ir Nyderlandais (2002/5443), dėl apribojimų, panašių į tuos, kuriuos savo skunde dėl pažeidimo nurodo pareiškėjas, priėmimą. Šie skundai tuo metu buvo nagrinėjami toliau.

Komisija paaiškino, kad 2004 m. lapkričio 30 d. faksograma skundo pareiškėjas paprašė Komisijos ir Vokietijos valdžios institucijų susirašinėjimo kopijos. Komisija pabrėžė, kad ligi tol ji dar nebuvo susisiekusi su Vokietijos valdžios institucijomis dėl sporto lažybų paslaugų apskritai arba kurios nors konkrečios bylos.

Pasak Komisijos, ji dar aktyviai nagrinėjo konkrečius pareiškėjo skundo dėl pažeidimo aspektus. 2005 m. gegužės 30 d. ji nusiuntė laišką skundo pareiškėjo advokatui, kuriame išaiškino padėtį ir paprašė skundo pareiškėjo pateikti lažybų tarpininko veiklos leidimo kopiją.

Komisija pažymėjo, jog savo Komunikate Europos Parlamentui ir Europos ombudsmenui dėl santykių su skundo dėl Bendrijos teisės pažeidimų pareiškėju (COM (2002) 141 galutinis, OL C 244, 2002, p. 5) buvo nurodžiusi, kad paprastai ji siūlė skundus ištirti per ne ilgesnį nei vienerių metų laikotarpį nuo skundo užregistravimo dienos siekiant priimti sprendimą teikti oficialų pranešimą arba užbaigti bylą. Tačiau, pasak Komisijos, tai nepašalino galimybės, kad jos tyrimas gali trukti ilgiau negu numatyta. Komisija tvirtino, kad taip ypač gali būti tais atvejais, kai ji susiduria su tokiomis bylomis, kurias nagrinėjant gali būti sunku įvertinti atitinkamos nacionalinės priemonės pagrįstumą ir proporcingumą, pagrįstą viešosios tvarkos argumentais. Pasak Komisijos, taip buvo ir šioje byloje. Komisija pažymėjo, kad tokiomis aplinkybėmis ji įsipareigojo „raštu informuoti skundo pareiškėją“. Pasak Komisijos, šioje byloje tai padaryta 2005 m. gegužės 30 d. laišku.

2.3. Gera administracinė praktika – per tinkamą laikotarpį atsakyti į piliečių laiškus. Šioje byloje į 2004 m. lapkričio 30 d. skundo pareiškėjo laišką Komisija atsakė 2005 m. gegužės 30 d., t. y. praėjus šešiams mėnesiams nuo jo išsiuntimo dienos. Ombudsmenas pažymėjo, kad nepateiktas joks paaiškinimas ar atsiprašymas dėl tokio ilgo delsimo. Taigi Komisijos nesugebėjimas per tinkamą laikotarpį atsakyti į 2004 m. lapkričio 30 d. skundo pareiškėjo laišką laikomas netinkamu administravimu.

2.4. Ombudsmenas pažymėjo, kad 2002 m. komunikate Komisija įsipareigojo ištirti skundus per ne ilgesnį nei vienerių metų laikotarpį nuo skundo užregistravimo dienos siekiant priimti sprendimą teikti oficialų pranešimą arba užbaigti bylą. Iš komunikato formuluotės („paprastai“) buvo aišku, kad nepašalinama galimybė, jog, esant pagrįstoms priežastims, tyrimas gali užtrukti ilgiau nei vienerius metus, ypač jei skunde iškelti sudėtingi arba painūs klausimai. Kaip teisingai pažymėjo Komisija, 2002 m. komunikate nustatyta, kad tokiais atvejais skundo pareiškėją reikia informuoti raštu.

Tačiau ombudsmenas manė, jog tokiais atvejais skundo pareiškėjui pateikiama informacija, kad ji būtų prasminga, bent jau turi būti paaiškinama, kodėl tyrimas užtruks ilgiau negu vienerius metus.

Tačiau 2005 m. gegužės 30 d. laiške skundo pareiškėjui Komisija tiesiog nurodė, „jog dėl procedūrinių terminų Komisijos tyrimams dėl Sutarties pažeidimų atlikti nereikėtų tikėtis, kad artimiausiu metu Komisija išdėstys savo poziciją“.

Ombudsmeno nuomone, toks „paaiškinimas“ buvo akivaizdžiai nepakankamas atsižvelgiant į tai, kad jame nepaminėtos jokios konkrečios aplinkybės, kuriomis būtų galima pateisinti tai, kad Komisijos tyrimas užtruko ilgesnį laikotarpį negu vienerius metus, kurio, remiantis 2002 m. komunikatu, „paprastai“ reikėtų paisyti. Taigi Komisijos nesugebėjimas nurodyti tinkamų priežasčių, kodėl ji nesugebėjo pareiškėjo skundo dėl pažeidimo tyrimo užbaigti per vienerius metus nuo jo užregistravimo dienos, laikomas netinkamu administravimu.

2.5. Kalbant apie patį skundo dėl pažeidimo nagrinėjimą, gera administracinė praktika – tokius skundus nagrinėti kruopščiai ir pernelyg nedelsiant. Ombudsmenas pažymėjo, kad savo nuomonėje Komisija tvirtino vis dar aktyviai nagrinėjanti konkrečius pareiškėjo skundo dėl pažeidimo aspektus. Be to, jis pažymėjo, kad 2005 m. gegužės 30 d. laiške skundo pareiškėjui Komisija tvirtino intensyviai nagrinėjanti ir pareiškėjo skundą, ir kitus skundus dėl sporto lažybų paslaugų Vokietijoje.

Tačiau, ombudsmeno nuomone, neatrodo, kad ombudsmenui pateikta informacija patvirtintų šiuos teiginius.

Pirmiausia pažymėtina kad Komisija pabrėžė, jog 2003 m. lapkričio 6 d. Teisingumo Teismo sprendime byloje C-243/01 (*Gambelli ir kt.*) jai pateiktos gairės, kaip vertinti tokius skundus, kaip pareiškėjo pateiktasis Komisijai. Tačiau šis sprendimas jau buvo priimtas daugiau kaip prieš pusantų metų iki nuomonės pateikimo. Be to, reikėtų pažymėti ir tai, kad Komisija teigė, jog pareiškėjo skundas dėl pažeidimo neatitinka bylos, ir leido suprasti, kad sunku vertinti atitinkamos nacionalinės priemonės pagrįstumą ir proporcingumą, kai vertinimas pagrįstas viešosios tvarkos argumentais. Tačiau ombudsmenas pažymėjo, jog pati Komisija savo nuomonėje pripažino, kad ligi tol ji dar nebuvo susisiekusi su Vokietijos valdžios institucijomis dėl sporto lažybų paslaugų apskritai arba kurios nors konkrečios bylos. Buvo sunku suprasti, kaip Komisija galėjo įvertinti atitinkamas Vokietijos teisės aktų nuostatas net nepaprašiusi Vokietijos valdžios institucijų pateikti informacijos ir paaiškinimų apie „viešosios tvarkos

argumentus“, kuriais pagrįstos šios nuostatos.

2.6. Atsižvelgdamas į visa tai, ombudsmenas mano, kad Komisija nesugebėjo tinkamai išnagrinėti pareiškėjo skundo dėl pažeidimo.

Išsami Komisijos nuomonė

Gavusi rekomendacijos projektą ir vadovaudamasi Europos ombudsmeno statuto 3 straipsnio 6 dalimi, 2006 m. sausio 5 d. Komisija išsakė išsamią nuomonę.

Išsakydama išsamią nuomonę, Komisija pateikė tokias pastabas:

Skundo pareiškėjas Vokietijoje neturėjo jokios licencijos, tačiau norėjo teikti savo paslaugas internetinių paslaugų teikėjams, pagal licenciją veikiantiems kitoje valstybėje narėje (t. y. norėjo veikti ir teikti paslaugas kaip tarpininkas). Nuo 2003 m. balandžio mėn. iki 2005 m. sausio mėn. Komisija užregistravo septynis skundus (įskaitant ir tą, kurį pateikė pareiškėjas) prieš Vokietiją dėl azartinių lošimų paslaugų. Šie skundai buvo pateikti dėl tų pačių apribojimų. Todėl (2005 m. kovo 12 d. ir rugsėjo 2 d.) Komisija nusprendė visus šiuos skundus nagrinėti kartu.

Skundai dėl sporto lažybų paslaugų buvo „politiškai itin opūs ir prieštaringi“ (nors šioje srityje ir galioja teismų praktika). Skundai prieš Vokietiją dėl jos taikomų sporto lažybų paslaugų apribojimų buvo nagrinėti keturiuose vidaus posėdžiuose dėl pažeidimų nagrinėjimo (2004 m. spalio 13 d., 2004 m. gruodžio 14 d., 2005 m. kovo 16 d. ir 2005 m. liepos 5 d.). Kol kas Komisijai nepavyko priimti reikiamo sprendimo.

Komisija pripažino ir apgailestavo, kad ji neatsakė į skundo pareiškėjo 2004 m. lapkričio 30 d. laišką. Ji taip pat pripažino, kad jos 2005 m. gegužės 30 d. laiške pateiktas „paaiškinimas“ buvo netinkamas. Komisija galėjo paminėti tai, kad ji nagrinėja kelis skundus prieš Vokietiją ir kad šie skundai buvo nagrinėti trijuose vidaus posėdžiuose dėl pažeidimų nagrinėjimo (2004 m. spalio 13 d., 2004 m. gruodžio 14 d. ir 2005 m. kovo 16 d.). Ji apgailestavo, kad nesugebėjo sprendimo dėl šio politškai opaus klausimo priimti per vienerius metus nuo skundo užregistravimo dienos. Tačiau Komisija manė, kad išsamesnės informacijos, susijusios su vidaus diskusijomis, atskleidimas būtų nenaudingas skundo nagrinėjimo spartai.

Vis dėlto Komisija skundo pareiškėjui nusiuntė dar vieną laišką, kuriame pateikė daugiau su tyrimu susijusios informacijos. Šiame 2005 m. spalio 10 d. laiške Komisijos Vidaus rinkos ir paslaugų generalinis direktoratas skundo pareiškėją informavo, kad jis nusprendė kartu išnagrinėti kelis skundus dėl atitinkamų klausimų, ir paaiškino, kad, norint pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūrą prieš Vokietiją, reikia Komisijos narių kolegijos paramos. Vidaus rinkos ir paslaugų generalinis direktoratas taip pat nurodė, kad iki tol Komisijai nepavyko priimti tokio sprendimo ir kad skundai turėjo būti nagrinėjami toliau.

Skundo pareiškėjo pastabos

Skundo pareiškėjo pastabų negauta.

Ombudsmeno pateikiamas išsamios Komisijos nuomonės įvertinimas

Ombudsmenas mano, kad išsami Komisijos nuomonė nėra pritarimas jo rekomendacijos projektui. Nors Komisija pripažįsta, kad per tinkamą laikotarpį neatsakė į skundo pareiškėjo 2004 m. lapkričio 30 d. laišką ir nepateikė pagrįsto paaiškinimo, kodėl byla bus nagrinėjama ilgiau negu vienerius metus, ji neįrodė, kad skundas dėl pažeidimo bus išnagrinėtas kruopščiai ir pernelyg nedelsiant, kaip tai rekomenduoja ombudsmenas.

Užuot tai padariusi, Komisija nurodė skundus dėl sporto lažybų paslaugų laikanti politiškai itin opiais ir prieštaringais. Komisija taip pat paaiškino, kad klausimas iškeltas keturiuose vidaus posėdžiuose dėl pažeidimų nagrinėjimo (2004 m. spalio 13 d., 2004 m. gruodžio 14 d., 2005 m. kovo 16 d. ir 2005 m. liepos 5 d.), tačiau jai dar nepavyko priimti sprendimo. Išsamioje nuomonėje nurodytame 2005 m. spalio 10 d. laiške skundo pareiškėjui Vidaus rinkos ir paslaugų generalinis direktoratas papildomai paaiškino, kad, norint pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūrą prieš Vokietiją, reikia Komisijos narių kolegijos paramos ir kad kol kas Komisijai nepavyko priimti tokio sprendimo.

Ombudsmenas palankiai vertina Komisijos atvirumą pripažįstant, jog pareiškėjo skundo nagrinėjimas vilkinamas dėl to, kad dėl politinių priežasčių Komisija, atrodo, nesugeba nuspręsti, ką šioje byloje (ir keliose kitose susijusiose bylose) toliau daryti. Tačiau jis mano, kad tai nėra pagrįsta priežastis per tinkamą laikotarpį neišnagrinėti šio skundo dėl pažeidimo.

Ombudsmenas supranta, kad Komisija, vykdydama pažeidimo nagrinėjimo procedūrą, gali veikti savo nuožiūra. Tačiau pažymėtina, kad ši byla yra susijusi su tos procedūros administraciniu etapu. Ombudsmenas mano, kad gera administracinė praktika kaip tik yra tokia, kai Komisija skundus dėl pažeidimų išnagrinėja per tinkamą laikotarpį, ir todėl Komisija neturi teisės neribotai delsti priimti sprendimą dėl aptariamo skundo dėl pažeidimo. Šioje byloje atrodo, kad Komisija nagrinėjo šį klausimą keturiuose vidaus posėdžiuose dėl pažeidimų nagrinėjimo (2004 m. spalio 13 d., 2004 m. gruodžio 14 d., 2005 m. kovo 16 d. ir 2005 m. liepos 5 d.) nepriimdama sprendimo, ką toliau daryti. Be to, 2006 m. sausio 5 d. pateiktoje išsamioje nuomonėje Komisija neužsiminė, kada būtų galima tikėtis sprendimo.

Ombudsmeno rekomendacija

Atsižvelgdamas į visa tai, ombudsmenas pateikia Komisijai šią rekomendaciją, kuria pakartoja savo rekomendacijos projektą:

Komisija turėtų kruopščiai ir pernelyg nedelsdama išnagrinėti pareiškėjo skundą dėl pažeidimo.

Europos Parlamentas galėtų apsvarstyti galimybę priimti šią rekomendaciją kaip rezoliuciją.

Strasbūras,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

[1] 1994 m. kovo 9 d. Europos Parlamento sprendimas 94/262 dėl ombudsmeno pareigų atlikimą reglamentuojančių nuostatų ir bendrųjų sąlygų, OL L 113, 1994 5 4, p. 15.

[2] 2003 m. lapkričio 6 d. Sprendimas *Gambelli ir kt.* C-243/01, Rink. p. I-13031.